

[Erik Eriksen.]

højtærede minister svar, som han råber i skoven —: på hvilken lov har den højtærede minister sat sit særlige præg, på hvilken vedtagen lov? Jeg taler ikke om den socialdemokratiske regering, jeg taler om den socialdemokratisk dominerede regering, og her har den højtærede minister jo ikke præget noget som helst.

Jeg har aldrig hørt noget lignende som det, den højtærede minister i går sagde om told og liberalisering og om grunden til forbedringen af valutabalancen. Jeg kom til at tænke på, da jeg gjorde disse notater, at det er helt på linje med, hvad den højtærede minister engang sagde til mig under en debat i tinget i 1952, medens jeg var statsminister. Dengang drøftede vi ændringer i loven om toldafgifter, og ved den lejlighed sagde den nuværende højtærede minister hr. Viggo Starcke, at han havde gjort nogle iagttagelser, og han ville foreslå mig at udskifte finansministeren. Han havde nemlig lagt mærke til, at når finansministeren havde været bortrejst til konferencer i udlandet, skete der ofte en betydelig bedring i landets finansielle stilling. Det blev sagt i ramme alvor og står at læse i folketingets forhandlinger 1951-52, sp. 4281. Det var helt i samme ånd og på samme linje, når den højtærede minister i går talte om takten og tempoet i den økonomiske udvikling i de sidste år og sammenlignede med andre lande.

Den højtærede minister påstod også i går, at det samlede toldniveau efter den nye toldlovs vedtagelse var uforandret. Lad nu det ligge. Men ministeren sagde videre — og derved leverede han selv bevis for, at det var socialdemokratiet, som i regeringen var de ledende og bestemmende — at hvad angik vore toldsatser udadtil, havde ministeren gerne set dem noget mere nedsat; når de ikke blev det, skyldtes det den politiske konstellation i regeringen. Det er en erkendelse. Det er ikke altid, den højtærede minister således som den højtærede økonomiminister har været glad for ajourføring af toldsatser, for afskaffelse af restriktioner og indførelse af told i stedet for — det er ikke altid. Ved samme lejlighed, som jeg omtalte før, da vi behandlede forslag om ændringer i toldloven, udtalte det daværende ærede medlem hr. Viggo Starcke

om ajourføring af toldsatser, om afvikling af restriktioner og imod højere told — folketingets forhandlinger 1951-52, sp. 4281 —:

„Alle gamle, hæderlige venstrepolitikere ville skamme sig, når de hørte, at en venstrepolitiker på et forkert grundlag arbejder for en ajourføring af toldsatserne. Gamle Christen Berg sagde i sin tid: gå aldrig på akkord med uretten!“

Således talte ministeren dengang, og jeg vil tro, at de kredse inden for handelen, som ministeren nu henvender sig til, vil hævde, at Danmark er blevet højtareland. Ministeren ville altså gerne have toldsatserne nedsat udadtil, som han sagde, have dem nedsat. Hvad har den højtærede minister forsøgt at opnå i den henseende? Jeg kan måske samle det i dette spørgsmål: hvad har ministerens partifæller i folketingsudvalget stillet af forslag om nedsættelse på dette område, eller hvilke bestræbelser for nedsættelser har den højtærede ministers partifæller hjulpet os med?

Jeg havde forskellige andre ting at sige til den højtærede minister, jeg kan kun nå én ting til. Den højtærede minister sluttede i går med at sige: det er en god fornemmelse at kunne aflevere land og rige i bedre tilstand, end man modtog det. Nu kunne den højtærede minister jo have tilføjet: dette være sagt i al beskedenhed. Men alligevel, højtærede minister, hvilken vurdering af sin egen indsats som minister uden portefølje!

Poul Møller: Der er én ting, man har siddet og lyttet efter i disse dage, når man har hørt de højtærede ministre og regeringspartiernes ordførere, og det er, om de dog kun ville gå til valg på den medgangskonjunktur, der har præget landet, om det udelukkende er de gode tider, de har at tale om, om de dog ikke trods alt skulle have noget mere at sige til vælgerne, til befolkningen om den fremtid, vi skal gå ind i, end at det går godt herhjemme. Jeg prøvede på at lytte til ordførerne og til den højtærede statsminister for at høre, om der ikke trods alt skulle være nogle synspunkter, nogle linjer, man kunne tage og føle på, i stedet for bare at stemme på de gode tider og til fordel for de gode tider.

Jeg lyttede til det ærede medlem hr. Niels Andersen. Hvad sagde det ærede